

עמ"י 48402/07/14 - מועטז אלשמאלי (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

24 יולי 2014

עמ"י 48402-07-14 אלשמאלי(עציר) נ'
מדינת ישראל

לפני כב' השופטת ורדה מרוז

מועטז אלשמאלי (עציר)

העוררים

נגד

מדינת ישראל

המשיבים

נוכחים:

ב"כ העורר: עו"ד ארי קדרי

ב"כ המשיבה: עו"ד מורן גילסטרון

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי ערר על החלטת בימ"ש שלום בראשל"צ בתיק מ"י 44330-07-14 (כב' השופטת שרית זמיר) מיום 23.7.14 לפיה הורה בימ"ש קמא על הארכת מעצרו של העורר עד ליום 27.7.14.

תחילת השתלשלות העניינים בהגשת בקשה מטעם המשיבה לבית משפט קמא, להאריך את מעצרו של העורר בשבעה ימים. בפתח הדיון בפני בימ"ש קמא הגיש ב"כ המשיבה (בא כוח המבקש בבימ"ש קמא) רשימת פעולות חקירה המונה 18 פעולות אשר לשם ביצוען נדרשה הארכת המעצר. מיד לאחר מכן, וכעולה מפרוטוקול הדיון, הודיעו באי כוח הצדדים לביהמ"ש על הסכמתם לשחרר את העורר בתנאים כדלקמן: הרחקה מרמלה למשך 10 ימים, הפקדה במזומן בסך 500 ₪, ערבות עצמית וערבות צד ג' על סך 3,000 ₪ כל אחת. בימ"ש קמא כיבד את ההסכמה שהוצגה לו על ידי הצדדים והורה על שחרור העורר בתנאים המפורטים.

עמוד 1

כארבע שעות לאחר תום הדיון, הגישה המשיבה בקשה אשר כותרתה "נספח לבקשת מעצר שנייה" ובגדרה עתרה לשוב ולדון בעניינו של העורר לנוכח טעות שנפלה בהסכמה אליה הגיעו הצדדים לשחרורו, בשל עירוב בין שני מעורבים בפרשייה בגינה התבקש מעצרו של העורר מלכתחילה.

המשיבה טענה כי הבקשה נסמכת על סעיפים 52 לחוק המעצרים וסעיף 3 לחסד"פ שעניינם עיון חוזר וסמכות טבועה של ביהמ"ש להכריע בכל סוגיה משיקולים של צדק.

בימ"ש קמא קיבל את עמדת המשיבה וקבע כי אכן קמה סמכותו לשוב ולדון בבקשת המשיבה בין מכוח סעיף 52 לחוק המעצרים ובין מכוח סמכותו הטבועה. כך או כך, בהיעדר מחלוקת בדבר עצם הטעות ובהינתן הסכנה הנשקפת מהעורר ופעולות החקירה הנדרשות, אגב מעצרו, ביטל ביהמ"ש את החלטת השחרור והמירה בהחלטה לעצור את העורר כאמור לעיל.

על החלטה זו משיג העורר וטוען כי היא נגועה בחוסר סמכות וכי לא הוכחה קיומה של נסיבה חדשה המצדיקה עיון חוזר ומכל מקום, מששחרר העורר אין לשוב ולהורות על מעצרו.

העבירות המיוחסות לעורר חמורות מאין כמותן. מדובר בעבירות של דקירה ופציעה שפצע העורר לכאורה, ביחד עם אחרים, שלושה מתלוננים באורח שאלו נזקקו לקבל טיפול רפואי. בנסיבות אלו, על פני הדברים ברי כי לא היה מקום להסכמה שהוצגה בפני ביהמ"ש מתוך טעות כי מדובר במעורב אחר אשר חלקו בפרשייה מופחת. פעולות החקירה שפורטו לפני בימ"ש קמא מלמדות על הצורך להותיר את העורר מאחורי סורג ובריה כדי לאפשר את ביצוען.

בנסיבות אלו דעתי כדעת בימ"ש קמא, כי אין בטעות שנפלה בהתנהלותה של המשיבה, אשר בשוגג התייחסה לעורר כאל מעורב אחר, כדי ליהנות את העורר מן ההפקר. גילוייה של הטעות, לדידי מהווה נסיבה חדשה ובכל מקרה משיקולי צדק ואינטרס ציבורי, קנויה לבית משפט סמכות טבועה לתקן את הטעות על דרך בירור מחדש של הבקשה והשתת מעצר בהתאם לצרכי החקירה והמסוכנות הנשקפת מהעורר, אם ישוחרר.

לפיכך, הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום כ"ו תמוז תשע"ד, 24/07/2014 במעמד הנוכחים.

ורדה מרוז, שופטת